

บทที่ 3

วิธีดำเนินการทดลอง

ในการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อเปรียบเทียบอันน่าจะของสถิติทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของประชากรสามกลุ่มและลึกกลุ่มโดยตัวสถิติทดสอบ 3 ตัว คือ สถิติทดสอบบาร์ล็อก (Bartlett's test) สถิติทดสอบโอบรีน (O'Brien's test) และสถิติทดสอบแคร์แรนค์ (Squared Rank test) โดยใช้วิธีการจำลอง (Simulation) ด้วยเทคนิค蒙ติคาร์โล (Monte Carlo technique)

3.1 แผนการทดลอง

การศึกษาอันน่าจะการทดสอบของตัวสถิติทดสอบในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยลักษณะการ แจกแจงของประชากร 3 กลุ่ม และ 4 กลุ่ม แบ่งเป็น 2 กรณี คือ

1. ประชากรทุกกลุ่มมีการแจกแจงแบบเดียวกัน

กรณีสามประชากร

N N N

E E E

W W W

T T T

กรณีสี่ประชากร

N N N N

E E E E

W W W W

T T T T

2. ประชากรบางกลุ่มมีการแจกแจงต่างกัน โดยมีการแจกแจงแบบปกติ และมีการแจกแจงอื่นอีกหนึ่งการแจกแจง ดังนี้

N N E

N N W

N N T

N N N E

N N N W

N N N T

โดยที่ N แทนการแจกแจงแบบปกติ

E แทนการแจกแจงแบบเอกซ์ปานเนเชียล

W แทนการแจกแจงแบบไวบูลล์

T แทนการแจกแจงแบบที

และกำหนดสถานการณ์ต่าง ๆ สำหรับการเปรียบเทียบค่าความนำจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 และอ่านใจของทดสอบของสถิติทดสอบทั้ง 3 ประเภทดังนี้

3.1.1 เลือกกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มจากประชากร 3 ประชากร และเลือกกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม จากประชากร 4 ประชากร ตามรูปแบบการแจกแจงข้างต้น

3.1.2 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) ตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	เท่ากัน	ไม่เท่ากัน
เล็ก	15, 15, 15	10, 15, 20
	15, 15, 15, 15	10, 15, 20, 25
ใหญ่	60, 60, 60	55, 60, 65
	60, 60, 60, 60	50, 55, 60, 65

3.1.3 กำหนดสัดส่วนของความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

กรณีสามประชากร

1:1:1

1:1.1:1.2

1:1.5:2

1:2.5:4

1:2.5:4.5

1:1.5:5

1:3:5.5

กรณีสี่ประชากร

1:1:1:1

1:1.1:1.2:1.4

1:1.5:2:2.5

1:2.5:3:4

1:2:3:4

1:3.5:4.5:5

1:2:4:6

3.1.4 การทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนสำหรับสถิติทดสอบทั้ง 3 ประเภท
นี้กำหนดความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เท่ากับ 0.01 และ 0.05
แผนการทดลองสำหรับการวิจัยนี้ทำการทดลองซ้ำในแต่ละสถานการณ์จำนวน 1,000 ครั้ง

3.2 ขั้นตอนในการทดลอง

แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

3.2.1 สร้างการแจกแจงของประชากรตามลักษณะที่กำหนดในแผนการทดลอง

3.2.2 คำนวณค่าสถิติทดสอบทั้ง 3 ประเภท

3.2.3 หาค่าความน่าจะเป็นที่เกิดจากความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 และค่าอ่านใจ
ของการทดสอบ

แต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

3.2.1 สร้างรูปแบบการแจกแจงของประชากร

การสร้างลักษณะการแจกแจงของประชากรทุกแบบตามที่สนใจศึกษานี้ใช้ตัวเลขสุ่ม ซึ่งมีการ
แจกแจงแบบบูนิฟอร์มในช่วง ($0, 1$) โปรแกรมย่อยที่ใช้ในการสร้างตัวเลขสุ่ม คือ SUBROUTINE
RANDUM (IX, IY, YFL) และการสร้างการแจกแจงแบบต่าง ๆ เป็นดังนี้

3.2.1.1 การแจกแจงปกติ

โดยวิธีของ Box และ Muller (1958) จะสร้างตัวเลขสุ่มที่มีการแจกแจงปกติ
มาตรฐานพร้อม ๆ กัน 2 ตัวซึ่งเป็นอิสระกันโดยใช้ตัวผลิต (generator) Z_1 และ Z_2

$$Z_1 = (-2 \ln R_1)^{\frac{1}{2}} \cos(2\pi R_2)$$

$$Z_2 = (-2 \ln R_1)^{\frac{1}{2}} \sin(2\pi R_2)$$

$$Z^* = \mu + \sigma Z_1$$

$$Z^* = \mu + \sigma Z_2$$

จะได้ว่า Z_1^* และ Z_2^* มีการแจกแจงแบบปกติที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ μ และความแปรปรวนเท่ากับ σ^2

โปรแกรมย่อยที่ใช้สร้างการแจกแจงปกติที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ μ และความแปรปรวนเท่ากับ σ^2 คือ FUNCTION NORMAL(MEAN,SIGMA) ดังแสดงไว้ในภาคผนวก

3.2.1.2 การแจกแจงแบบเอกซ์ปีเนนเชียล

พังก์ชันการแจกแจงของตัวแปรสุ่ม X ที่มีการแจกแจงแบบเอกซ์ปีเนนเชียล คือ

$$f(x) = \frac{1}{\theta} e^{-\frac{x}{\theta}} \quad \begin{array}{l} \text{เมื่อ } x > 0 \\ \text{เมื่อ } x \text{ มีค่าอื่น ๆ} \end{array}$$

การสร้างตัวแปรสุ่มให้มีการแจกแจงแบบเอกซ์ปีเนนเชียลจะใช้เทคนิคการแปลงผกผัน (Inverse transformation) ซึ่งเป็นเทคนิคที่ใช้แปลงตัวแปรสุ่มที่มีการแจกแจงแบบบูนิฟอร์ม ในช่วง $(0, 1)$ ให้เป็นตัวแปรสุ่มที่มีการแจกแจงแบบอื่นๆ สำหรับการตัวแปรสุ่มที่มีการแจกแจงแบบเอกซ์ปีเนนเชียล มีขั้นตอนดังนี้

$$1 \text{ เขียนพังก์ชันการแจกแจงสะสม } F(x) = 1 - \exp\left[-\frac{1}{\theta}x\right]$$

$$2 \text{ ให้ } F(x) = 1 - \exp\left[-\frac{1}{\theta}x\right]$$

$$= R$$

โดยที่ R เป็นตัวเลขสุ่มที่สร้างจากโปรแกรมย่อย RANDUM (IX,IY,YFL)

$$3 \text{ หากค่าของ } x \text{ ในเทอมของ } R \text{ ได้เป็น } x = -\theta \ln(1-R)$$

ดังปรากฏในโปรแกรมย่อย SUBROUTINE EXPO(THETA,XX)

3.1.2.3 การแจกแจงแบบไวบูลล์

ในการสร้างตัวแปรสุ่มให้มีการแจกแจงแบบไวบูลล์ จะใช้เทคนิคการแปลงผกผัน ท่านองเดียวันกับการสร้างตัวแปรสุ่มที่มีการแจกแจงแบบเอกซ์ปีเนนเชียล ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

- 1 เบี้ยนพังก์ชันการแจกแจงสะสม $F(x) = 1 - \exp[-(\frac{x}{\beta})^\alpha]$, $x > 0$
- 2 ให้ $F(x) = 1 - \exp[-(\frac{x}{\beta})^\alpha] = R$

โดยที่ R คือตัวเลขสุ่มที่ได้จากโปรแกรมย่อย subroutine RANDUM(IX, IY, YFL)

- 3 หาค่าของ x ในเทอมของ R ได้เป็น $x = -\beta[\ln(1 - R)]^{\frac{1}{\alpha}}$ ดังปรากฏในโปรแกรมย่อย FUNCTION WEIBUL(ALPHA,BETA)

ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดพารามิเตอร์ Alpha (α) = 2 ส่วนพารามิเตอร์ Beta (β) จะได้จากการแก้สมการของความแปรปรวนซึ่งขึ้นอยู่กับขนาดของความแปรปรวนที่กำหนดในแผนการทดลอง

3.2.1.4 การแจกแจงแบบที่

เนื่องจากการแจกแจงแบบที่ เกิดจากตัวแปรสุ่ม $z \sim N(0,1)$ และ $v \sim \chi^2_{(n)}$ โดยวิธีการสร้างตัวแปรใหม่ $T = \frac{z}{\sqrt{v/n}}$ ดังโปรแกรมย่อย FUNCTION TDIS(NDF, DMEAN, SIGMA)

ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดของศักดิ์เป็นอิสระเท่ากับ 4

สำหรับการผลิตตัวแปรสุ่มให้มีการแจกแจงแบบต่าง ๆ นั้น จะผลิตตามขนาดของตัวอย่างที่กำหนด ในการมีที่ต้องการสร้างข้อมูลให้มีความแปรปรวนต่างกันจะสร้างข้อมูลที่มีความแปรปรวนเท่ากันทุกกลุ่มก่อนแล้วใช้วิธีการแปลง $y = ax + b$ จะได้ $\text{var}(Y) = a^2 \text{var}(X)$ ดังนั้น จะได้ค่าคงที่ a คูณกับค่าตัวแปรสุ่มในชุดที่ต้องการมีความแปรปรวนตามขนาดที่ต้องการซึ่งจะเป็น a^2 เท่าของความแปรปรวนชุดเดิม

3.2.2 การคำนวณค่าสถิติทดสอบ

เมื่อสร้างตัวแปรสุ่มตามลักษณะการแจกแจง ขนาดของกลุ่มตัวอย่างสัดส่วนของความแปรปรวน ตามแผนกราฟทดลองที่กำหนดแล้วนำข้อมูลที่ได้คำนวณค่าสถิติทดสอบต่าง ๆ ทั้ง 3 สถิติทดสอบเปรียบเทียบค่าสถิติทดสอบที่คำนวณได้กับค่าวิกฤติของสถิติทดสอบนั้น ๆ

3.2.3 การหาค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 และค่าอ่อนนаждของกราฟทดสอบมีขั้นตอนดังนี้

- 1 สุ่มตัวอย่าง คำนวณค่าสถิติ และเปรียบเทียบค่าสถิติกับค่าวิกฤติ ทำซ้ำกัน 1,000 ครั้ง และนับจำนวนครั้งของการปฏิเสธสมมติฐานว่าง
- 2 ในการพิที่ความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน จะได้ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 โดยหารจำนวนครั้งของการปฏิเสธสมมติฐานว่างด้วย 1,000 และในการพิที่ความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มนั้นเท่ากัน จะได้ค่าอ่อนนаждของการทดสอบโดยหารจำนวนครั้งของการปฏิเสธสมมติฐานว่างด้วย 1,000

3.3 ขั้นตอนการทำงานของโปรแกรม

